

Αρ. Πρωτ. 23475/ΣΣ/σσ

Αθήνα, 27 Ιουνίου 2011

Π Ρ Ο Σ Τον
Διοικητή ΙΚΑ – ΕΤΑΜ
κ. Ροβέρτο Σπυρόπουλο

ΑΝΑΚ.: Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής
Ασφάλισης,
κ. Γεώργιο Κουτρουμάνη

ΘΕΜΑ: Ανάκληση Εγκυκλίου 17/20.2.1996

Αξιότιμε κύριε Διοικητά,

Με την ανωτέρω εγκύκλιο (συν.1) αφού διατυπώνετε η μη ορθή νομικά άποψη ότι οι επιχειρήσεις που λειτουργούν στον ίδιο εργασιακό χώρο με τον ίδιο μηχανολογικό εξοπλισμό αποτελούν ουσιαστικά μία οικονομική ενότητα και συνεπώς η κάθε μία από τις επιχειρήσεις αυτές ευθύνεται εις ολόκληρον και για τα χρέη των άλλων, ακολούθως εντέλλεσθε τα αρμόδια υποκαταστήματα να μην εκδίδουν βεβαιώσεις ασφαλιστικής ενημερότητας εάν δεν ληφθούν υπόψη οι οφειλές όλων των επιχ/σεων που λειτουργούν στον ίδιο εργασιακό χώρο.

Η ανωτέρω εγκύκλιος ερείδεται στη Γνωμοδότηση 732/1995 του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (συν.2), η οποία διατυπώνει την επίσης αμφίβολης νομικής ορθότητας ως προς τη γενικότητά της άποψη, ότι σε περιπτώσεις που λειτουργούν παράλληλα επιχειρήσεις με την ίδια ή διαφορετική νομική μορφή με το ίδιο αντικείμενο δραστηριότητας, με το ίδιο προσωπικό, που μόνο η μία από αυτές ασφαλίσει στο ΙΚΑ, τότε υπάρχει εις ολόκληρον ευθύνη των συστεγαζομένων επιχειρήσεων.

Τα παραπάνω είναι μη ορθά και έχουν δημιουργήσει τεράστιο πρόβλημα σε πληθώρα εργοληπτικών επιχειρήσεων, ειδικά σ' αυτές που συνιστούν κοινοπραξίες με άλλες, οι οποίες στεγάζονται σε παραχωρούμενο χώρο από κάποια από τις κοινοπρακτούσες επιχειρήσεις (βλ. συν. 3 και 4).

Κατά πρώτον, η διατυπούμενη στην ανωτέρω εγκύκλιο άποψη ότι υπάρχει εις ολόκληρον ευθύνη τους – και μάλιστα ως προς οιαδήποτε υποχρέωσή τους!!, όπως ευλόγως δύναται να συναχθεί από τη γενικότητα της διατύπωσης – μόνο εκ του γεγονότος της συστέγασής τους, είναι απολύτως εσφαλμένη. Οι συστεγαζόμενες επιχειρήσεις – εταιρείες αποτελούν όλως διαφορετικά νομικά πρόσωπα και δεν υπάρχει ούτε δύναται να γεννηθεί συνευθύνη της μίας για τις υποχρεώσεις της άλλης εκ μόνου του γεγονότος της συστέγασης, χωρίς να υφίσταται κάποιος άλλος ουσιαστικός νομικός συνεκτικός δεσμός μεταξύ τους.

Κατά δεύτερον, η προαναφερθείσα θέση της ΓνΝΣΚ 732/1995 δεν ισχύει ως γενική αρχή και ως απόλυτος νομικός κανόνας. Είναι αντιληπτό ότι η ανωτέρω γνωμοδότηση επιχειρεί να αντιμετωπίσει το πρόβλημα της εικονικής απασχόλησης προσωπικού σε άλλη επιχείρηση από αυτή όπου πράγματι απασχολείται, ή την παράλληλη απασχόληση των ίδιων εργαζομένων σε περισσότερες από μία επιχειρήσεις αλλά την ασφάλισή τους μόνο σε μία απ'

αυτές. Είναι γεγονός, ότι η συστέγαση κάποιων επιχειρήσεων μπορεί να συντελεί στη συγκάλυψη τέτοιων καταστάσεων. Από καμία όμως διάταξη του ισχύοντος δικαίου δεν προκύπτει συνευθύνη των συστεγαζόμενων επιχειρήσεων για την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών των εργαζομένων σε μία από αυτές μόνο εκ του γεγονότος της συστέγασης, χωρίς να τεκμηριώνεται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση η πραγματική παράλληλη απασχόληση των εργαζομένων από όλες τις συστεγαζόμενες επιχειρήσεις.

Ασφαλιστική εργοδοτική υποχρέωση προκύπτει μόνο από την πραγματική απασχόληση του εργαζόμενου. Εάν κάποιος εργαζόμενος δεν προσφέρει τις υπηρεσίες του σε συστεγαζόμενη επιχείρηση, δηλαδή δεν απασχολείται πραγματικά από αυτήν, τότε η επιχείρηση αυτή δεν υπέχει καμία απολύτως ασφαλιστική υποχρέωση ως προς τον συγκεκριμένο εργαζόμενο. Π.χ., εάν σε κάποιο κοινό χώρο (που μπορεί αν είναι και μία μεγάλη έκταση με διαφορετικά κτιριακά συγκροτήματα μέσα σ' αυτήν) στεγάζονται δύο επιχειρήσεις, κάθε μία όμως απ' αυτές απασχολεί διαφορετικό προσωπικό (διαφορετική γραμματεία, λογιστήριο κ.λπ.), τότε είναι αυτονόητο ότι δεν γεννάται ασφαλιστική υποχρέωση της μιας για το προσωπικό της άλλης, το οποίο απασχολείται πραγματικά σε μία μόνο απ' αυτές.

Επομένως, για τη θεμελίωση ασφαλιστικής υποχρέωσης συστεγαζόμενης επιχείρησης ως προς το προσωπικό που δεν είναι τυπικά μισθοδοτούμενο απ' αυτήν, **θα πρέπει να διαπιστώνεται και αποδεικνύεται κάθε φορά με πραγματικά στοιχεία η πραγματική απασχόληση του προσωπικού από τη μη τυπικώς εμφανιζόμενη ως εργοδότη επιχείρηση και δεν αρκεί από μόνο του για τη θεμελίωση της εν λόγω υποχρέωσης το γεγονός της συστέγασης.** Το βάρος δε της απόδειξης της υποκρυπτόμενης παράλληλης απασχόλησης φέρει το ΙΚΑ, διότι ο κανόνας και η γενική αρχή είναι ότι κανενός είδους συνευθύνη ή συνυποχρέωση δεν γεννάται από τη συστέγαση ή τη χρήση των ίδιων επαγγελματικών εγκαταστάσεων.

Με βάση τα παραπάνω, παρακαλούμε να ανακληθεί η παραπάνω εγκύκλιος, η οποία διατυπώνει όλως εσφαλμένες νομικές θέσεις, που δημιουργούν τεράστιο πρόβλημα στην άσκηση της υγιούς επιχειρηματικής δραστηριότητας. Επίσης, για την πληρέστερη κατανόηση εκ μέρους των Υπηρεσιών των ΙΚΑ ζητάμε συνάντηση μαζί σας προκειμένου να σας αναλύσουμε τον τρόπο κατασκευής των έργων, ιδιαίτερα υπό την μορφή των κοινοπραξιών, η οποία και επιβάλλεται από τον νόμο.

Με τιμή,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΒΛΑΧΟΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛ. ΠΙΑΤΙΔΗΣ

Συνημμένο 1: Εγκύκλιος 17/20.2.1996

Συνημμένο 2: Γνωμοδότηση 732/1995 του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους

Συνημμένο 3: Η από 16-5-2011 Έκθεση Ελέγχου του Τμήματος Εσόδων του Τοπικού Υποκαταστήματος ΙΚΑ Κορωπίου

Συνημμένο 4: Το από 16-6-2011 Υπόμνημα Διαμαρτυρία της Κοινοπραξίας EDRACO ΑΤΕ – ΩΡΙΩΝ ΑΤΕ – ΔΟΜΟΣΤΑΤΙΚΗ Α.Ε.